

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU

OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU

Odluka je pravomoćna

dana 12. 12. 2020. g.
u Šibeniku, 08. 12. 2023. g.

odkaj parničnog postupka

XIV P-826/2016

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Mirku Veleglavcu, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Slavice pok. Ivana, OIB 05859197080, Rovinj, Stjepana Radića 9, zastupa ga Jasminka Perković odvjetnica u Šibeniku, Stjepana Radića 42A, protiv tuženika: ad.1 Nike Slavice pok. Ivana, OIB 57882374823, Šibenik, 113. šibenske brigade HV-a 3, zastupaju ga odvjetnici u OD "Višić i partneri" j.t.d. u Šibeniku, Stjepana Radića 53, ad.2 Živka Slavice pok. Ivana, Vodice, Račice 1/9, ad.3 Branka Bakmaza sina Branka, Vodice, Stablinac IV br. 52, ad.4 Tomislava Bakmaza sina Branka, OIB 753478626297, Vodice Prve primorske čete 44A, ad.5 Katarine Matijević kćeri Branka, OIB 45299973852, Zagreb, Borongajska cesta 52, zastupa je tuženik ad.4, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 29. lipnja 2018. godine u nazočnosti tužitelja s punomoćnikom, tuženika ad.1 s punomoćnikom, tuženika ad.2 i tuženika ad.4 potonjeg i kao punomoćnika tužene ad.5, a odsutnosti tuženika ad.3, na ročištu objave odluke dana 29. kolovoza 2018. godine,

presudio je

1. Utvrđuje se da je tužitelj Mladen Slavica pok. Ivana, OIB 05859197080, u K.O. Vrulje Bilice vlasnik čest. zgr. 183/2 za cijelo i dijela čest. zgr. 182 koji dio je na skici vještaka mjernika Antonia Reljanovića dipl. ing. geodezije s nadnevkom od 18. prosinca 2017. godine, koja skica je sastavni dio ove presude, prikazana likom omeđenim slovima i brojevima „A-B-C-D-E-F-G-H-K-I-J-6-5-4-3-2-1-A“.

2. Nalaže se tuženicima ad.1 Niki Slavici pok. Ivana, OIB 57882374823, ad.2 Živku Slavici pok. Ivana, ad.3 Branku Bakmazu, ad.4 Tomislavu Bakmazu sinu Branka, OIB 753478626297 i ad.5 Katarini Matijević kćeri Branka, OIB 45299973852, platiti tužitelju Mladenu Slavici pok. Ivana, OIB 05859197080, parnični trošak u iznosu od 10.350,00 (deset tisuća trista pedeset) kuna u roku od petnaest dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

U ovoj pravnoj stvari tužitelj je u tužbi i tijekom raspravljanja navodio da je u zemljišnim knjigama vlasnikom čest. zgr. 183/2 i čest. zgr. 182 obje u K.O. Vrulje Bilice vlasnikom uknjižen zajednički prednik, otac tužitelja i tuženika ad.1 i ad.2 te djed tuženika ad.3 do ad.5, potonjih kao slijednika Jasne Bakmaz kćeri Ivana, Ivan Slavica pok. Nike.

Međutim, čest. zgr. 183/2, površine 45,00 m² za cijelo i dio čest. zgr. 182, površine 498,00 m², sve izvorno tužbom na Geodetskoj podlozi Ureda ovlaštenog inženjera geodezije Josipa Grubišića od dana 14. rujna 2015. godine prikazano likom omeđenim slovima „A-B-C-D-E-F-G-H-I-J“, tj. susljedno i na skici vještaka mjernika Antonia Reljanovića dipl. ing. geodezije s nadnevkom od 18. prosinca 2017. godine kako je to navedeno u izreci ove presude, da je u isključivom vlasništvu i posjedu tužitelja.

Vlasništvo opisanih nekretnina tužitelj da je stekao nasljeđivanjem oca Ivana Slavice pok. Nike, sporazumom svih sunasljednika istog. Svi nasljednici navedenog prednika stranaka da su tako time poštivali volju Ivana Slavice pok. Nike koji da je vlasništvo utuženih nekretnina još za svog života darovao tužitelju, ali i činjenicu da je tužitelj svojim novčanim sredstvima renovirao i dogradio stambeni objekt položen na predmetnim nekretninama, nakon čega isti nesmetano koristio za stanovanje, tako i danas.

Osporavao je navode tuženika koliko su isti bili u suprotnosti s činjeničnim obrazlaganjem i zahtjevom ove tužbe.

Tuženici ad.1, ad.2 te ad.4 i ad.5 tijekom postupka i u konačnici protivili su se dijelu postavljenog zahtjeva tužitelja koliko se isti odnosio na vlasništvo površine čest. zgr. 182 K.O. Vrlje Bilice na skici vještaka Reljanovića od 18. prosinca 2017. godine prikazanu likom omeđenim slovima „D-E-F-G-H-K-D“.

Osporavali su da bi tužitelj potonje opisanu nekretninu stekao darovanjem od oca Ivana Slavice pok. Nike, ali i nasljeđivanjem istog, odnosno, sporazumom njegovih nasljednika. Osporavali su valjanost ugovora o darovanju zaključenog dana 07. lipnja 2005. godine, između tužitelja i njegovog oca Ivana Slavice pok. Nike, tvrdeći da potonji nije bio sposoban za rasuđivanje u trenutku zaključivanja navedenog ugovora.

Predložili su odbiti tužbeni zahtjev u osporenom dijelu, a tuženik ad.1 je popisao parnični trošak.

Tuženik ad.3 Branko Bakmaz sin Branka nije pristupio ročištu glavne rasprave, iako je bio uredno pozvan, pa je isto temeljem odredbi članka 295. Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14 – u daljnjem tekstu: ZPP), održano u njegovoj odsutnosti.

Tijekom postupka tuženik ad.3 nije se očitovao o činjeničnom obrazlaganju tužbe i postavljenom zahtjevu tužitelja.

U dokaznom postupku pregledane su prostoručne skice mjesta spora koje su sastavni dio Ugovora o darovanju od dana 07. lipnja 2005. godine, pročitani su potonji ugovor, pregledane su zemljišne knjige za utužene nekretnine te rješenje o nasljeđivanju pod poslovnim brojem O-500/06, UPP/OS-144/06 koje je dana 02. kolovoza 2006. godine donio javni bilježnik u Šibeniku Igor Lučev kao povjerenik ovog suda, pročitani su zapisnici glavne rasprave održane dana 16. svibnja 2017. godine sa iskazima tužitelja Mladena Slavice te tuženika ad.1 Nike Slavice i ad.2 Živka Slavice, pregledana je Geodetska podloga Ureda ovlaštenog inženjera geodezije Josipa Grubišića izrađena dana 14. rujna 2015. godine, pročitano je rješenje o izvedenom stanju koje je dana 17. kolovoza 2015. godine donio Upravni odjel za prostorno uređenje i gradnju Šibensko – kninske županije pod klasom UpI-350-05/13-02/18330, ur. brojem 2182/1-16-15-9, pročitani su zapisnici o obavljenom očevidu dana 17. studenog 2017. godine, pregledana je skica mjesta očevida vještaka mjernika Antonia Reljanovića dipl. ing. geodezije s nadnevkom od 18. prosinca 2017. godine (na listu 49 spisa), sa privitcima kopijom katastarskom plana (na listovima 50 i 51 spisa), prijepisom posjedovnog lista broj 254 za K.O. Bilice (list 52 spisa) te četiri fotografije u boji ispisane na arku papira formata A4

(na listu 53 spisa), pregledan je spis ovog suda pod poslovnim brojem P-2359/05, pročitao je iskaz svjedoka Silve Slavice sa zapisnika glavne rasprave održane dana 24. svibnja 2018. godine, a odlučeno je da se neće obaviti medicinsko vještačenje na okolnosti zdravstvenog stanja Ivana Slavice pok. Nike u vrijeme sklapanja ugovora o darovanju zaključenog dana 07. lipnja 2005. godine te da se neće pribavljati zdravstveni karton od liječnice primarne zdravstvene zaštite Ivana Slavice, dok je odbijen prijedlog tuženika ad.1 da se u dokaznom postupku pročita izjava s nadnevkom od 28. studenog 2014. godine i utvrđeno da je tužitelj povukao dokazne prijedloge istaknute radi saslušanja svjedoka Josipa Slavice pok. Jose i Ante Slavice pok. Miće, a tuženik ad.1 povukao prijedlog da se u dokaznom postupku pročita nalaz i mišljenje vještaka Marijana Krajine.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Savjesnom i brižljivom ocjenom u postupku izvedenih dokaza, kako svakog zasebno, tako i svih zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, postupajući sukladno odredbi članka 8. ZPP-a utvrđene su odlučne činjenice koje su krijepile osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja pa je stoga isti prihvaćen i zato uz odluku o parničnom trošku presuđeno kao u izreci ove presude.

Naime, prije svega valja naglasiti da će sud u parničnom postupku, sukladno odredbama članka 186. stavka 3. ZPP-a, postupati po tužbi i kad tužitelj nije naveo pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, a ako je isti naveo pravnu osnovu, sud nije za nju vezan.

Izneseno je istaknuto jer tužitelj postavljeni tužbeni zahtjev obrazlaže stjecanjem po više osnova, građenjem na nekretnini svoga oca Ivana Slavice pok. Nike, darovanjem potonjeg i konačno sporazumom, tj. međusobnim ustupima, sunasljednika navedenog pravnog prednika stranaka u ostavinskom postupku iza smrti istog.

Pregledom zemljišnih knjiga za K.O. Vrulje Bilice, Z.U.1920 utvrđeno je da je vlasnikom za cijelo čest. zgr. 183/2, upisane kao staja površine 45,00 m² i čest. zgr. 182, upisane kao kuća površine 593,00 m², uknjižen Ivan Slavica pok. Nike.

Rješenjem o nasljeđivanju pod poslovnim brojem O-500/06, UPP/OS-144/06 koje je dana 02. kolovoza 2006. godine donio javni bilježnik u Šibeniku Igor Lučev kao povjerenik ovog suda, ostavinom Ivana Slavice pok. Nike, preminulog dana 24. svibnja 2006. godine, između ostalog utvrđeno je vlasništvo nekretnina uknjiženih u Z.U. 1920 K.O. Vrulje Bilice, a njegovim nasljednicima proglašeni su na temelju zakona i djelomičnih ustupa, supruga Kata Slavica, sinovi Nikica (Niko) Slavica, Mladen Slavica i Živko Slavica te kći Jasna Bakmaz (u međuvremenu nesporno umrla).

Iz ostavine Ivana Slavice pok. Nike vlasništvo „nekretnine naziva „bivša staja“ sa pripadajućom okućnicom i vrtom, na kojoj je izvršena adaptacija i nadogradnja koja nosi katastarsku oznaku čest. zgr. 183/2 i dio nekretnine katastarske oznake čest. zgr. 182 (K.O. Vrulje Bilice), što je sve odijeljeno postojećim betonskim zidom“ raspoređeno je, ovdje tužitelju, sinu ostavitelja Mladenu Slavici pok. Ivana, za cijelo, dok je vlasništvo kuće u Novom naselju u Bilicama sa pripadajućom okućnicom, vrtom i garažom, izgrađeno na dijelu nekretnine označene kao čest. zgr. 182 sve odijeljeno postojećim betonskim zidom (od ostatka

čest. zgr. 182) raspoređeno, za po 1/3 dijela sinovima ostavitelja Nikici (Niki) i Živku Slavici pok. Ivana i kćeri Jasni Bakmaz pok. Ivana, svakom za po 1/3 dijela suvlasništva.

Očevidom utuženih nekretnina dana 17. studenog 2017. godine obavljenog uz sudjelovanje vještaka mjernika Antonia Reljanaovića dipl. ing. geodezije utvrđeno je da tuženici ad.1, ad.2, te ad.4 i ad.5 ne osporavaju tužitelju vlasništvo čest. zgr. 183/2 i dio utužene čest. zgr. 182 koji se pruža zapadno od zamišljene linije pravca koji se na terenu proteže od postojećeg starog betonskog zidića visine 0,50 metara, širine 0,20 metara (dužina C-D na skici vještaka Reljanovića na listu 49 spisa) pa prema žičanoj ogradi koju je tužitelj pokazao kao među prijepora na južnoj strani istog (točka K na skici vještaka Reljanovića na listu 49 spisa), odnosno, dio čest. zgr. 182 K.O. Vrulje Bilice koji je po nalazu vještaka Reljanovića, sukladno utvrđenom stanju pri obavljanju očevida, položen zapadno od pravca koji se na Geodetskoj podlozi Ureda ovlaštenog inženjera geodezije Josipa Grubišića od 14. rujna 2015. godine (na listovima 11 – preslika i 32 – izvornik, spisa) pruža kroz točke C i D te sjecišta tog pravca sa južnom katastarskom granicom čest. zgr. 182 K.O. Vrulje Bilice (točka D1 dodana po tuženiku ad.1 na označenoj Geodetskoj podlozi na listu 28 spisa).

Među strankama nije bilo sporno da je betonski zidić ranije opisanih dimenzija na skici vještaka Reljanovića (list 49 spisa) prikazan između točaka „C-D-E-F-G“, tj. na Geodetskoj podlozi mjernika Josipa Grubišića (listovi 11 i 32 spisa) između točaka „C-D-E-F-G“, izgradio pravni prednik, otac i djed stranaka Ivan Slavica pok. Nike pedesetih godina prošlog stoljeća (tako izričito tužitelj – list 34 spisa i tuženik ad.1 – list 35 spisa u svojim stranačkim iskazima) te da na istom zidiću do ove parnice nije bilo nikakvih promjena.

Prema navodima stranačkog iskaza tužitelja upravo na mjestu koje je odredio otac i djed stranaka Ivan Slavica pok. Nike otvorena su u ranije postojećem betonskom (vanjskom) ogradnom zidu vrata (na skici vještaka Reljanovića na listu 49 spisa označena sintagmom „ulazna vrata“), a spomenuti prednik stranaka je osobno označio, postavljanjem betonskih rubnjaka, širinu prilazne staze (označenog kao „popločani ulaz“ na skici vještaka Reljanovića) adaptiranom i dograđenom dijelu „stare staje“, tj. prostora „ljetnikovca, konobe, WC-a s kupatilom, spremišta i stepeništa“ kako je ta nekretnina opisana u dvije prostoručno izrađene skice kao priloga ugovoru o darovanju zaključenog dana 07. lipnja 2005. godine između današnjeg tužitelja Mladena Slavice i njegovog oca Ivana Slavice pok. Nike (čest. zgr. 183/2 i dio čest. zgr. 182).

Važno je naglasiti da je tuženik ad.1 Niko Slavica u svom stranačkom iskazu (list 35 spisa) kazao da ne zna kada je tužitelj izgradio ranije opisanu stazu („popločani ulaz“), kojom isti pristupa svojoj garaži, ali i da istome nitko nikada nije branio da svojim nekretninama, dakle, čest. zgr. 183/2 i dijelu čest. zgr. 182 u ovoj parnici nespornog vlasništva tužitelja, pristupa i tom betonskom stazom.

Suviše tuženik ad.1 je u stranačkom iskazu naveo i to da su svi objekti obitelji stranaka „imali ulaz s glavne ulice baš iz razloga da se ne remeti način korištenja i komunikacija sa vrtom koji je bio položen iza tih objekata“.

Tuženik ad.2 Živko Slavica je u svom stranačkom iskazu posebice naglasio „da on nije od početka gradnje bio upoznat s radovima na izgradnji prijeporne betonske staze, ali je kazao i

da je tijekom vremena posjećivao svoje roditelje i vidio da je tužitelj izveo tu stazu“ te da je „jedno popodne pomagao tužitelju kod izgradnje prijemne staze položene preko spornog vrta“, pače, da je bez posebnog poziva „dao tužitelju ruku i kod radova sadnje stabala na spornom vrtu (očevitom zatečeno osamnaest voćki na ukupnosti vrta)“.

Iznesena utvrđenja nedvojbeno potvrđuju da je tužitelj osnovom nasljeđivanja svoga oca Ivana Slavice pok. Nike i pojedinačnim ustupima ostalih sunasljednika istog, ovdje tuženika ad.1 i ad.2 te pravne prednice tuženika ad.3 do ad.5, njihove majke Jasne Bakmaz pok. Ivana stekao vlasništvo utuženih nekretnina, čest. zgr. 182/3 i predmetnog dijela čest. zgr. 182 sve K.O. Vrulje Bilice.

Naime, neovisno o tome na koji način je tužitelj stekao onaj nesporni dio opisanih nekretnina, dakle, čest. zgr. 183/2 i dijela čest. zgr. 182 položenog zapadno od pravca koji se pruža točkama C i K na skici vještaka Reljanovića na listu 49 spisa, ulaganjem vlastitih sredstava u adaptaciju i dogradnju očevog imanja, darovanjem po ocu ili nasljeđivanjem potomjeg, što za ovu parnicu i nije bilo od odlučujućeg značaja jer se tuženici nisu protivili (oni ad.1, ad.2 i ad.4 i ad.5, dok je tuženik ad.3 u cijelosti bio procesno pasivan) tužbenim tvrdnjama da je tužitelj vlasnik opisanih nekretnina, tužitelj je u svakom slučaju sporni dio čest. zgr. 182 (na skici vještaka Reljanovića od 18. prosinca 2017. godine prikazan likom omeđen slovima „D-E-F-G-H-K-D“) stekao nasljeđivanjem oca Ivana Slavice pok. Nike jer taj dio čest. zgr. 182 K.O. Vrulje Bilice jeste raspravljen, između ostalog, kao dio ostavine navedenog ostavitelja, tj. kao uknjiženo vlasništvo istog, te je ustupima ostaviteljeve supruge Kate, sinova Nike i Živka, ovdje tuženika ad.1 i ad.2, te njihove sestre Jasne, raspoređen upravo tužitelju kao dio njegovog nasljeđa vrlo preciznim opisom da istome pripada, uz nekretninu naziva „bivša staja“ sa pripadajućom okućnicom i vrtom, na kojoj je izvršena adaptacija i nadogradnja, koja nosi katastarsku oznaku čest. zgr. 183/2 i dio nekretnine katastarske oznake čest. zgr. 182 (K.O. Vrulje Bilice), sve odijeljeno postojećim betonskim zidom, a postojeći betonski zid je, po ocijeni ovog prvostupanjskog suda, upravo betonski zidić visine 0,50 metara širine 0,20 metara prikazan između točaka „C-D-E-F-G“ na skici vještaka Reljanovića (list 49 spisa) postojeći u današnjem obliku od izgradnje, pedesetih godina prošlog stoljeća po ocu i djedu stranaka Ivanu Slavici pok. Nike, do danas u nepromijenjenom obliku.

Potonje stoga jer drugog betonskog zidića koji bi na bilo koji način dijelio čest. zgr. 182 (unutar posjeda stranaka) na terenu nije nađeno niti su stranke ukazivale na eventualno ranije postojanje nekog drugog zidića kao takve razdjelnice.

To što su tuženici ad.1, ad.2, ad.4 i ad.5, danas, nakon pravomoćno donesenog rješenja o nasljeđivanju u ostavinskom postupku iza Ivana Slavice pok. Nike, iz njima znanih i za ovu parnicu irelevantnih razloga, pokušali na drugi način iskazati svoju pravno relevantnu volju nasljednika, koju svojim nasljedničkim izjavama već iskazali u O-500/06, tvrdeći da tužitelju kao pripadajući mu dio ostavine oca, nije raspoređeno vlasništvo dijela čest. zgr. 182 od ostatka iste odijeljen postojećim betonskim zidom, već „dio čest. zgr. 182 položen zapadno od pravca koji se pruža kroz dio predmetnog betonskog zidića okomito položenog na južnu među iste nekretnine“, tj. dio čest. zgr. 182 položen zapadno od pravca koji se pruža točkama C i K na skici vještaka Reljanovića na listu 49 spisa, po ocijeni ovog suda, samo je pokušaj snaženja parnične pozicije spomenutih tuženika u ovom postupku, očito radi redefiniranja njihovih prava vrhu spornog utuženog dijela čest. zgr. 182, tako time i drugačije valorizacije ukupnosti

pripalog im dijela čest. zgr. 182 (istočnog dijela odijeljenog postojećim betonskim zidom) od po ranije citiranom rješenju o nasljeđivanju donesenog iza smrti Ivana Slavice pok. Nike.

Izneseno utvrđenje krijepili su svojim kontradiktornim navodima stranačkog iskaza tuženici ad.1 i ad.2 koji nisu znali kada je tužitelj izgradio „popločani ulaz“ za pristup svojoj garaži, ali istome nitko nikada nije branio svojim nekretninama, dakle, čest. zgr. 183/2 i dijelu čest. zgr. 182, pristupati tom betonskom stazom (tuženik ad.1), a u bitnom tužitelj nema drugog pristupa vozilom do svoje garaže osim navedenom stazom pa je nelogično da bi mu itko takav pristup branio, odnosno trebao mu je to zabraniti u vrijeme izgradnje opisanog popločanog ulaza, što nesumnjivo nije bilo moguće jer je gradnju istog dozvolio tada još živi otac i djed stranaka, zbog čega tuženik ad.1 danas i „ne zna kada je ista staza građena“ jer da zna morao se takvoj gradnji usprotiviti budući da je sam kazao da su svi objekti obitelji stranaka „imali ulaz s glavne ulice baš iz razloga da se ne remeti način korištenja i komunikacija sa vrtom koji je bio položen iza tih objekata“, a opisani popločani ulaz za označene nekretnine tužitelja, upravo presijecaju komunikaciju sa spornim vrtom, što sve ukazuje na to da su sve radnje oko te staze izvedene sa znanjem i dozvolom vlasnika terena na kojem se staza gradila, dakle, spomenutog prednika stranaka na što današnji tuženici očito nisu mogli utjecati.

Nastavno i tuženik ad.2 Živko Slavica je u svom stranačkom iskazu, pokušavajući tužiteljevu gradnju opisane popločane staze prikazati, očito za potrebe ove parnice, kao samovlasni čin istog, kazivao „da on nije od početka gradnje bio upoznat s radovima na izgradnji prijeporne betonske staze, ali je tijekom vremena posjećujući svoje roditelje vidio da je tužitelj izveo tu stazu“, pače, „jedno popodne je pomagao tužitelju kod njezine izgradnje (preko spornog vrta)“ čime je, po ocijeni ovog suda, pokušao implicirati da se opisana staza gradila jako dugo (nije od početka znao za gradnju ali je jedno popodne pomagao u gradnji iste), suviše, iako je navedena staza bila položena preko spornog vrta, „dao je tužitelju ruku i kod radova sadnje stabala baš na spornom vrtu“ (sadnju je potvrdila i svjedok Silva Slavica), pri tom obrazlažući da je to učinio „onako bratski“ ne radi potvrde da je sporni vrt tužiteljevo vlasništvo.

Slijedom iznesenih utvrđenja ocijenjeno je da su utanačenja darovnog ugovora zaključenog dana 07. lipnja 2005. godine između tužitelja i njegovog oca Ivana Slavice pok. Nike, kao i sam taj ugovor, bez značaja za ovu parnicu jer pored toga što je nesumnjivo da Ivan Slavica nije mogao darovati sinu Mladenu sve ono što mu je navedenim ugovorom darovao, budući da mu ni sam, kao i danas tuženici za čest. zgr. 183/2 i nesporni dio od utuženog dijela čest. zgr. 182, nije osporavao novčana ulaganja u dio darovanih nekretnina, adaptacijom i dogradnjom istih pa bi proizlazilo da je, bar dijelom, tužitelju „darovao“ tuđu (tužiteljevu) imovinu, suviše, kako su, na ranije obrazloženi način, sunasljednici Ivana Slavice pok. Nike u O-500/06 svojim ustupima razriješili i pitanje spornog dijela od utuženog dijela čest. zgr. 182 (na skici vještaka Reljanovića od 18. prosinca 2017. godine prikazanog likom omeđenog slovima „D-E-F-G-H-K-D“) kao dijela ostavine (vlasništva) svog oca, to je nedvojbeno da citirani ugovor nije bio odlučan za suđenje u ovoj stvari pa je stoga sud odustao od izvođenja dokaza medicinskim vještačenjem kojim se trebalo utvrditi zdravstveno stanje (sposobnost rasuđivanja) Ivana Slavice pok. Nike u vrijeme zaključenja navedenog ugovora.

Suviše, po ocijeni ovog suda, ni vrijeme donošenja odluke niti sama odluka u predmetu ovog suda pod poslovnim brojem P-2359/05, a koju su tuženici ad.1, ad.2 te ad.4 i ad.5 vezivali uz mogućnosti Ivana Slavice pok. Nike da bilo što od čest. zgr. 183/2 i čest. zgr. 182 K.O. Vrluje

Bilice, daruje svom sinu, ovdje tužitelju, ranije spomenutim ugovorom o darovanju, tvrdeći da spomenuti otac i djed stranaka do pravomoćnosti presude u P-2359/05 dana 09. ožujka 2006. godine nije bio vlasnikom čest. zgr. 183/2 i čest. zgr. 182 K.O. Vrulje Bilice, je pravna konstrukcija „sama za sebe“ i takvom prikazana, po ocjeni ovog suda, očito samo za snaženje parnične pozicije navedenih tuženika.

Konačno, sud nije prihvatio prijedlog tuženika ad.1 da se u dokaznom postupku, nakon zaključenja prethodnog postupka, u smislu odredbe 299. stavka 2. ZPP-a, pročita Izjava s nadnevkom od 28. studenog 2014. godine, koju su potpisali tužitelj, te tuženici ad.2 i ad.4 iz ove parnice, a bila je predviđena i za potpis tuženika ad.1 i tužene ad.5, budući je ocijenjeno da su navodi tuženika ad.1 kako je za istu izjavu „doznao u međuvremenu“, dakle, nakon podnošenja tužbe u ovoj parnici dana 10. svibnja 2016. godine, a prije dana 04. svibnja 2018. godine kada Izjavu dostavlja sudu, nelogični i neprihvatljivi jer ako je tužitelj istu izjavu već sačinio dana 28. studenog 2014. godine i dao je na potpis tuženicima ad. 2 i ad.4, pače, tuženik ad.2 i ovjerio svoj potpis na istoj Izjavi kod javnog bilježnika u Vodicama Aljoše Gojanovića dana 03. prosinca 2014. godine (OV-7710/2014), nije za povjerovati da tužitelj istu Izjavu nije ponudio na potpis i tuženicima ad.1 i ad.5, koji su također bili predviđeni kao potpisnici te Izjave, tj. da tuženik ad.1 za istu izjavu nije znao do zaključenja prethodnog postupka u ovoj parnici dana 06. rujna 2016. godine, to posebice jer su navedenu Izjavu trebali supotpisati baš svi tuženici iz ove parnice koji danas osporavaju tužitelju vlasništvo spornog od utuženog dijela čest. zgr. 182 K.O. Vrulje Bilice, susljedno čemu je utvrđeno da tuženik ad.1 nije uspio dokazati da bez svoje krivnje nije mogao podastrijeti sudu spomenutu izjavu do zaključenja prethodnog postupka i stoga je navedeni dokazni prijedlog odbijen, tj. isti nije uzet u obzir.

Na kraju je samo podredno dodati da po ocijeni ovog suda tužiteljeva usklađenja postavljenog tužbenog zahtjeva sa geodetskom podlogom mjernika Josipa Grubišića i skicom mjesta očevida vještaka Antonia Reljanovića u bitnom nisu bila preinačenja tužbenog zahtjeva, ali niti je istim usklađenjima, pa čak i onim izričajnim, tužitelj povukao bilo koji dio tužbenog zahtjeva izvorno postavljenog tužbom. Tomu je dodati da tužitelj niti u tužbenom zahtjevu iz tužbe, pored „nespretnog izričaja“ nije tražio utvrđenje da je vlasnik ukupnosti čest. zgr. 182 K.O. Vrulje Bilice već samo dijela iste površine 498,00 m² kako u tužbi opisan.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama članaka 154. stavku 1., 155. i 164. ZPP-a, a uz vrijednost predmeta spora od 10.001,00 kuna, sud je tužitelju koji je u potpunosti uspio u parnici i određeno popisao parnični trošak isti utvrdio za sastav tužbe 100,00 bodova, za šest zastupanja na ročištima po kvalificiranom punomoćniku (06.09. 2016., 21.02., 16.05., 17.11. 2017., 24.05. i 29.06.2018.) ukupno 600,00 bodova (6X100,00 bodova), za tri pristupa na ročišta (16.06., 15.11.2016. i 20.01.2017.) ukupno 75,00 bodova (3X25,00 bodova) sveukupno 775,00 bodova, sve sukladno Tbr. 7. stavak 1. točka 1., Tbr. 9. točke 1. i 5. u svezi s Tbr. 7. stavak 1. točke 1. Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (Nar. nov. broj: 142/12, 103/14 i 118/14 – dalje: Tarifa) ili u novcu 7.750,00 kuna po Tbr. 50. Tarife i još 800,00 kuna (400,00 kuna plus 400,00 kuna) na ime sudske pristojbe za tužbu i odluku, to po Tar. br. 2. u svezi sa Tar. br. 1. Tarife sudskih pristojbi Zakona o sudskim pristojbama (Nar. nov. broj: 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 – pročišćeni tekst, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15) te 1.800,00 kuna plaćenog predujma za očevid pa je stoga tužitelju dosuđeno ukupno 10.350,00 kuna troška zato riješeno kao u točki 2. izreke ove presude.

Slijedom svega iznesenog presuđeno je kao u izreci ove presude.

U Šibeniku, dana 29. kolovoza 2018. godine

S U D A C

Mirko Veleglavac, v. r.

POUKA O PRAVNOM LJEKU

Stranka nezadovoljna ovom odlukom može protiv iste izjaviti žalbu u roku od petnaest dana po objavi ili prijemu pisanog opravka iste ovisno o urednosti dostave poziva za ročište objave. Eventualna žalba podnosi se pisano u tri primjerka ovom sudu, a o istoj odlučuje nadležni Županijski sud.

DN-a:

Po zapisniku o objavi odluke.

Katastarska općina:

BILICE

Broj predmeta:

P-826/16

SKICA MJESTA OČEVIDA

- VAN MJERILA -

2067/2

LEGENDA:

- betonski zid
- znak pripadnosti
- stablo

Mjesto prijelaza pokazano na terenu označeno slovima D-E-F-G-H-K-D na skici mjesta očevida je dio čest. zgr. *182 K.O. Bilice.

Mjesto prijelaza pokazano na terenu označeno brojevima 1-2-3-4-5-6-1 na skici mjesta očevida je čest. zgr. *183/2 K.O. Bilice.

